

Nr 14, poz. 89 i z 1991 r. Nr 31, poz. 128) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do uczestniczenia w kosztach działalności Centralnej Stacji Ratownictwa Górniczego oraz okręgowych stacji ratownictwa górniczego są zobowiązane przedsiębiorstwa górnicze:

- 1) wydobywające kopaliny sposobem robót podziemnych i otworami wiertniczymi oraz wykonujące inne roboty górnicze pod ziemią i budowę szybów,
- 2) wydobywające kopaliny sposobem robót odkrywkowych, które wykonują i utrzymują podziemne wyrobiska górnicze oraz w których przy wydobywaniu kopalin istnieje niebezpieczeństwo powstania atmosfery niebezpiecznej do oddychania,

zwane dalej „przedsiębiorstwami”.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa, o których mowa w § 1, wnoszą opłaty do Centralnej Stacji Ratownictwa Górniczego.

2. Wielkość opłaty ustala się mnożąc stawkę kwotową przez liczbę pracowników przedsiębiorstwa, zatrudnionych:

- 1) pod ziemią,
- 2) przy wierceniu i eksploatacji otworów,
- 3) w zakładach odkrywkowych:
  - a) przy wykonywaniu i utrzymywaniu wyrobisk podziemnych,
  - b) w miejscach, w których istnieje możliwość powstania atmosfery niebezpiecznej do oddychania,

według stanu na dzień 1 stycznia danego roku.

3. Wysokość stawki kwotowej jest ustalana corocznie na podstawie preliminarza kosztów działalności Centralnej Stacji Ratownictwa Górniczego.

4. Wysokość stawki miesięcznej, należnej od daty wejścia w życie rozporządzenia, wynosi 24 000 zł.

5. Przedsiębiorstwa utrzymujące własne okręgowe stacje ratownictwa górniczego wnoszą opłaty ustalone przez pomnożenie stawki na dany rok przez połowę zatrudnionych, o których mowa w ust. 2.

§ 3. 1. Przekazywanie opłat, o których mowa w § 2 ust. 1, przez przedsiębiorstwa do Centralnej Stacji Ratownictwa Górniczego następuje do dnia 10 każdego miesiąca.

2. Do czasu ustalenia wielkości opłaty obowiązującej w roku następnym przedsiębiorstwa uiszczają opłatę zaliczkowo w wymiarze należnym za ostatni miesiąc ubiegłego roku.

3. Rozliczenie wniesionych przez przedsiębiorstwa opłat pomiędzy Centralną Stacją Ratownictwa Górniczego a okręgowymi stacjami ratownictwa górniczego następuje na zasadach określonych w drodze porozumienia pomiędzy tymi stacjami.

§ 4. Centralna Stacja Ratownictwa Górniczego obciąża kosztami akcji ratowniczych przedsiębiorstwa, w których akcje te były przeprowadzone, z wyłączeniem składników kosztów związanych z tymi akcjami.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. K. Bielecki*

382

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 września 1991 r.

w sprawie opłat za pobyt w sanatorium uzdrowiskowym.

Na podstawie art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 czerwca 1991 r. o wprowadzeniu częściowej odpłatności za koszty wyżywienia i zakwaterowania w sanatoriach uzdrowiskowych (Dz. U. Nr 64, poz. 272) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie dotyczy osób pełnoletnich uprawnionych do bezpłatnych świadczeń leczniczych, które otrzy-

mały skierowanie na leczenie w sanatorium uzdrowiskowym, wydane na zasadach i w trybie określonych w odrębnych przepisach.

§ 2. 1. Opłata za każdy dzień pobytu w sanatorium uzdrowiskowym wynosi:

	od 1 lipca do 31 sierpnia	od 1 września do 30 czerwca
1) w pokoju 1-osobowym z pełnym węzłem sanitarnym	20 000 zł	10 000 zł
2) w pokoju 1-osobowym bez pełnego węzła sanitarnego	16 700 zł	7 000 zł
3) w pokoju 2-osobowym z pełnym węzłem sanitarnym	15 000 zł	6 250 zł
4) w pokoju 2-osobowym bez pełnego węzła sanitarnego	7 500 zł	5 000 zł
5) w pokoju wieloosobowym z pełnym węzłem sanitarnym	6 250 zł	4 200 zł
6) w pokoju wieloosobowym bez pełnego węzła sanitarnego	5 000 zł	3 300 zł

2. Opłata obejmuje pełny okres kuracji, licząc od daty wpisanej w skierowaniu. Opłatę wnosi się w sanatorium uzdrowiskowym lub w instytucji prowadzącej sanatorium przed rozpoczęciem pobytu, z zastrzeżeniem § 4.

§ 3. 1. Od opłaty określonej w § 2 ust. 1 są zwolnione osoby, których celowość leczenia w sanatorium uzdrowiskowym pozostaje w bezpośrednim związku z chorobą zawodową lub zagrożeniem taką chorobą, wypadkiem przy pracy lub chorobą mającą związek ze szczególnymi właściwościami lub warunkami pracy (służby).

2. Stwierdzenia okoliczności, o których mowa w ust. 1, dokonuje dysponent skierowań na leczenie w sanatorium uzdrowiskowym, z zastrzeżeniem § 4.

§ 4. 1. Osoby, które rozpoczynają leczenie w sanatorium uzdrowiskowym w okresie do dnia 31 grudnia 1991 r., mogą wnieść opłatę za pobyt w sanatorium w okresie tego pobytu.

2. Stwierdzenie okoliczności uzasadniających zwolnienie z opłat, o którym mowa w § 3 ust. 1, w stosunku do osób wymienionych w ust. 1 może również nastąpić przez kierownika sanatorium uzdrowiskowego.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że opłaty i zwolnienie z opłat stosownie do przepisów rozporządzenia dotyczą osób rozpoczynających pobyt w sanatorium uzdrowiskowym po dniu 30 września 1991 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. K. Bielecki*